

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๒๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเกี่ยวกับ ข้อมูลเครือข่ายวัฒนธรรม

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงอธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ขอข้อมูลรายละเอียดที่เกี่ยวกับองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม ตามที่กรม ส่งเสริมวัฒนธรรมมีรายละเอียดอยู่ในรูปของไฟล์คอมพิวเตอร์

กรมส่งเสริมวัฒนธรรมมีหนังสือ ที่ วธ ๐๕๐๕.๖/๔๔๖๓ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็น ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ ซึ่ง ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น และไม่เข้า ข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๔ (๒) ที่เป็นการใช้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น และอีกทั้งสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยแจ้งว่า ไม่ได้มีการมอบหมาย ภารกิจในการขอข้อมูลเครือข่ายทางวัฒนธรรมจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรมโดยให้ผู้อุทธรณ์เป็น ผู้ดำเนินการแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งกรมส่งเสริมวัฒนธรรมที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมส่งเสริมวัฒนธรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความ ได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรมภาคเอกชน ซึ่งได้รับการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ให้เป็นกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และที่ประชุมได้มอบหมายให้

คำสั่ง ที่ สค ๒๕/๒๕๕๙

ผู้อุทธรณ์เป็นเลขานุการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็น ผู้ออกคำสั่งแต่งตั้ง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอลาออกจากตำแหน่งเลขานุการฯ และที่ประชุมได้มอบหมาย ให้ผู้อุทธรณ์ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ของสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย แต่ประธานสภาวัฒนธรรม แห่งประเทศไทยยังไม่ได้ทำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งเดิมและแต่งตั้งตำแหน่งใหม่ แต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ จึงต้องการได้ข้อมูลของเครือข่ายวัฒนธรรม ภาคเอกชนเพื่อนำไปติดต่อประชาสัมพันธ์ โดยข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการเป็นเพียงชื่อ หมายเลข โทรศัพท์ และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของหัวหน้าเครือข่ายวัฒนธรรม แต่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้แทนกรมส่งเสริมวัฒนธรรมชี้แจงสรุปความได้ว่า สภาวัฒนธรรมแบ่งออกได้เป็น ๔ ระดับ คือ สภาวัฒนธรรมตำบล สภาวัฒนธรรมอำเภอ สภาวัฒนธรรมจังหวัด และสภาวัฒนธรรมแห่ง ประเทศไทย ซึ่งตามกฎกระทรวงได้กำหนดให้สมาชิกของสภาวัฒนธรรมแต่ละระดับจะเป็นกรรมการ สภาวัฒนธรรม และกรรมการสภาวัฒนธรรมแต่ละระดับจะเป็นสมาชิกของสภาวัฒนธรรมในระดับถัดไป นอกจากนั้น สมาชิกสภาวัฒนธรรมอาจมาจากการจดแจ้งก็ได้ ในส่วนสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยมี สถานภาพเป็นองค์กรภาคเอกชน ดำเนินการด้านวัฒนธรรม อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริม วัฒนธรรม ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยสภาวัฒนธรรมแห่ง ประเทศไทยมีกรรมการจำนวน ๑๙ คน มาจากประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ๑๕ คน ประธานสภา วัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร และประธานสภาวัฒนธรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จำนวน ๒ คน และผู้แทนเครือข่ายผู้จดแจ้ง อีกจำนวน ๒ คน การแต่งตั้งกรรมการในตำแหน่งต่างๆ หากเป็นสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นผู้แต่งตั้ง โดยการเสนอ ชื่อผ่านกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ส่วนในระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้ง สำหรับกรุงเทพมหานคร อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นผู้แต่งตั้ง ซึ่งการทำงานของสภาวัฒนธรรม กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะไม่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยว โดยปล่อยให้สภาวัฒนธรรมบริหารงานเอง และข้อบังคับ ของสภาวัฒนธรรมแต่ละระดับ สภาวัฒนธรรมแต่ละระดับจะเป็นผู้กำหนดขึ้นมาเอง กรมส่งเสริม วัฒนธรรมจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับสภาวัฒนธรรมต่างๆ เฉพาะในเรื่องงบประมาณเงินอุดหนุน สำหรับ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ กรมส่งเสริมวัฒนธรรมเห็นว่า แบ่งออกได้เป็น 🖢 ส่วน คือ ๑. ข้อมูลการจดแจ้งที่เครือข่ายแต่ละแห่งมาจดแจ้งต่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรม หรือสำนักงานวัฒนธรรม ้จังหวัด ตามแบบฟอร์มที่กำหนด ซึ่งจะมีรายละเอียดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของสมาชิกปรากฏอยู่ และ ๒. ข้อมูลที่มีการพิมพ์เผยแพร่ โดยในส่วนสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และสภาวัฒนธรรม จังหวัด กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะคัดเฉพาะข้อมูลของบุคคลที่เป็นประธานกรรมการ รองประธาน เลขานุการ และกรรมการ ส่วนสภาวัฒนธรรมอำเภอ และตำบล กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะพิมพ์เผยแพร่

คำสั่ง ที่ สค ๒๕/๒๕๕๙

เฉพาะข้อมูลของประธาน และเลขานุการ แจกจ่ายให้กับสภาวัฒนธรรมทุกแห่ง โดยกรมส่งเสริม วัฒนธรรมได้จัดส่งให้ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยด้วยแล้ว ซึ่งข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ กรมส่งเสริมวัฒนธรรมเห็นว่าน่าจะเป็นข้อมูลในส่วนแรกซึ่งจัดเก็บไว้เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของกรมส่งเสริม วัฒนธรรมใช้ในการตรวจสอบฐานข้อมูลของผู้ที่มาจดแจ้งเท่านั้น ดังนั้น จึงไม่เข้าตามมาตรา ๒๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับได้สอบถามไปยังสภาวัฒนธรรม แห่งประเทศไทยว่าได้มอบหมายผู้อุทธรณ์ตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างหรือไม่ โดยประธานสภาวัฒนธรรม แห่งประเทศไทยได้แจ้งกลับไปยังกรมส่งเสริมวัฒนธรรมว่าไม่ได้มอบหมายผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเบื้องต้นว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยได้ใช้สิทธิในฐานะกรรมการสภา วัฒนธรรมแห่งประเทศไทยขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเครือข่ายวัฒนธรรมเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติ หน้าที่ เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมี โอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดง ความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบอบ ประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะปกปัก รักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของ หน่วยงานของรัฐ มิได้ให้สิทธิแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐในการขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐแห่งเดียวกันหรือแห่งอื่นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารจากกรมส่งเสริม วัฒนธรรมในฐานะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยได้ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรม ส่งเสริมวัฒนธรรม และตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและสมาชิก วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ดังนั้น กรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย จึงมีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิในฐานะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้อุทธรณ์จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา

คำสั่ง ที่ สค ๒๕/๒๕๕๙

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์	กรรมการ
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
นายกิตติ อิทธิวิทย์	กรรมการ
นายสุขจิตต์ ประยูรหงษ์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ หมายเหตุ ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ ลาป่วย จึงไม่ได้ลงนามในคำสั่ง